

"PLÁTĚK"

FOLKOVÍ PRÁZDNINY - NÁMĚŠŤ NAD OSLAVOU 2017

Věděl bych, jak zapojit navažské klany do dnešního textu, ale nejdřív musím vyřídit jednu nepříjemnou věc. Slyšelo to včera na začátku koncertu Vladimíra Mišíka celé osazenstvo parku. Jak si letenský rocker povzdechl, uložili mu pořadatelé, aby jim HLÍDAL HODINY. Přátelé a kamarádi, to je neomalenost, snad i drzost, která může pokračovat tím, že příště někdo toho solidního pána v klobouku požádá o KÁVU A CIGARETU PO RÁNU nebo dokonce zavolá, že by si dal JEDEN SVĚTLEJ GAMBRINUS. Trošičku úcty ke slušnému člověku.

To před Amerikány z Ranky Tanky se mohli pořadatelé přetrhnout. Ještě toho moc nezahráli a už měli na podiu froté ručníky jako nějaké hvězdy. To by taky mohlo pokračovat žádostí o osušku, fén nebo vysílačku. Kde jsem to už viděl? Dějiny filmu napoví: „RUČNÍK KONCÍ!

MÝDLO KONCÍ!“ Mezi muzikanty pobíhá Marie Rosůlková a komentuje výkon kapely: „Pánové, nemůžete se pořád sprchovat. Ten kytarista dobré, ale náš Pavel Skála je lepší. A Kulich Pokorný je lepší než Skála. A Norbi Kovács je ještě lepší než Kulich. Kontrabasista nemá na Jiřího Veselého a už vůbec ne na Olina Nejezchlebu. Bicista se snažil, ale marně, protože nás Zelí, bubeník je skvělý! Trumpeták, to ano, to bez sporu, ale kdyby před lety Ringo se Schelingerem nenatahovali Kláskovi Kubešovi jeho trubku jazzovou, byl by nejlepším trumpetistou večera on. Stejně měla jen pět metrů padesát. Před zpěvačkou klobouk dolů, ale Špejchar Blues by tak procítěně jako Vladimír Mišík a Ivan Hlas nedala.“ Nehledě na to, že ta partička mi nápadně připomínala jednu bandu z Michaga. Vedla ji tehdy otrhlá Kate Draxlová alias Iva Janžurová. Mé podezření vzrostlo, když se na scéně objevili údajní Orkesta Mendoza,

kteří jako by z oka vypadli snědým hochům ze San Boniga. Jen jejich basák ne. Ten vypadal jako kozácký ataman, což neznamená, že nebyl podezřelý. Obě party navíc hrály a zpívaly zatraceně podezřele dobře. A do toho všeho déšť, který smyl všechny stopy. Proč vlastně chtěli pořadatelé po Vladimíru Mišíkovi, aby jim hlídali hodiny? Kvůli alibi? Co se mělo stát v proběhu koncertu? A kdo měl být oběti? Masový vrah pan Camel přece odstřelil tři pány z orchestru jenom proto, že se mu nelíbilo, jak hráli. A jsme doma, přátelé: Ivan Hlas Trio, Vladimír Mišík a ETC, Ranky Tanky i Orkesta Mendoza podali tak skvělé výkony, že jinak nekompromisní masový vrah pan Camel alias Lubomír Lipský nedokázal na nikoho z nich vytáhnout zbraň.

Co dodat? Než pánové Libíček a Filipovský usvědčí vraha čtyř amatérských muzikantů z open scény, zkusme si pro ukrácení času vymyslet navažská pojmenování pro hrdiny včerejšího večera. Pro inspiraci několik banálních návrhů: Klan dlouhovlasého chlapce, Lidé z Letné, Lid vyzývající k tanci, Lidé zahánějící déšť, Lidé přinášející z Mexika to, čemu Trump nechce rozumět, protože nemá hudební sluch, Klan věkově znevýhodněných pánů, Lid vyzývající k radosti, Klan neakceptovaných hochů z Hanspaul City, Klan ze Špejcharu nad ránem, Lidé z Novales, Lidé přinášející další déšť.

Milan Zeibert

FOLKOVÍ PRÁZDNINY - NÁMĚŠŤ NAD OSLAVOU 2017

"PLÁTĚK"

6
27.
července
2017

Čtvrttek 27. 7.
O snech a snílcích
(17.30 hod.)

Malina Brothers & Katka García

Nordens Tone
(Dánsko)

Mateřstina –
Jiří Slavík,
Marian Friedl
a VUS Ondráš

Noční koncert
dvorek Galerie 12,
cca 30 minut po skončení
večerního koncertu
Vilém Spilka Quartet:
Podvod

Program Open scény v kapli sv. Anny ve Špitálku
vždy od 13.30 hodin:

Pátek 28. 7.

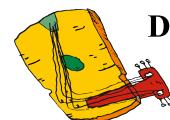
Beauty & the beats

Talentovaný multiinstrumentalista Sam Hagmann působí již řadu let jako uznávaný spoluhráč v kapelách na Novém Zélandu i ve svém rodném Švýcarsku.

Beauty and the Beats je vyvrcholením v posledních letech neúnavné Hagmannovy práce na vytvoření jedinečné globalizované elektroniky, která spojuje profesionálně vytvořené breakbeaty s řadou neobvyklých nástrojů, včetně trubky, klasické kytary, kláves, trombonu, didgeridoo a alpského rohu. Jeho živá sólová show spojuje hudbu s vizuálním uměním přes promyšlené videoprojekce, aby poskytla okouzlující zázitek, který je překvapivý, nápaditý a přesto všeobecně lákavý svou vizuálně pozitivní a lásky.

Huso

Dvojčlenná hudební smršt. Mga. Tom Hubáček (harmonika) a Mga. Kuba Soldán (klarinet) hrají a zpívají veselé písničky o zvířátkách, dopravních nehodách a o tom, jak se nakonec všichni dobře poměli.

Pátek 28. 7.

Struny nad Oslavou

(17.30 hod.)

Jablkoň

**Struny nad Oslavou –
Casey Driessen (USA),
Thyge SP (Dánsko),
Stano Palúch (Slovensko)**

Elephant Revival (USA)

Biograf Aladin

Stará tkalcovna

12 hodin **Záznam z loutkové produkce Divadla
bratří Formanů - Barokní opera**

15 hodin **Takovej barevnnej vocas letící komety**

Open scéna

kapele sv. Anny ve Špitálku od 13.30 hod.

Beauty & the beats, HUSO

Rozpravy: O hudebních snech

výstavní síň na Staré radnici od 16 do 16.30 hodin

Jaromír Kratochvíl: Nečekaná setkání

Oranžová scéna

bílý stan v zámeckém parku o přestávkách

hlavní scény

Divadlo Paravánek, Rajtaraj

Noční koncert

kapele sv. Anny,

cca 30 minut po skončení večerního koncertu

**Fidlerky - Vivien Zeller
& Ursula Suchanek (Německo)**

Snová zvířata – zpráva z dílny tvůrčího psaní

Pozor. Pozor. Jako první přinášíme šokující zprávu z centra Náměště. Exkluzivně pro návštěvníky festivalu od příspěvatelů z dílny tvůrčího psaní. Jsme stoprocentně přesvědčeni, že to není žádná kachna, ani bublina, ani hopnašpek. Posuďte sami:

Záznam z policejní kamery:

Ve středu ve 14:30 zachytily kamery v Náměště nad Oslavou prapodivné zvíře, které připomínalo zčásti psa, zčásti člověka. Na místo byli ihned povoláni zástupci pořádkových sil, aby uklidnili rozrušené občany a situaci objasnili. Zvíře se dalo stopovat, protože za sebou zanechávalo šlápoty zelené barvy. Nasazení policejního psa tedy nebylo nutné. Strážníci několikrát proběhli stanovým městečkem u Špitálku, cukrárnou, hospodou a nakonec zvíře dopadlo v areálu Habitatu. Ukázalo se, že zvíře mluví lidskou řečí. Nejprve se snažilo udýchané strážce zákona vodit za nos a opakovalo, že svoji záhadně zelenou barvu má z přílišné konzumace zeleniny. Poté ale káplo božskou a přiznalo, že za svůj vzhled vděčí právě probíhajícím tvůrčím dílnám. Doslova řeklo: „Takhle dopadneš, když budeš chodit na dílny v Náměsti. Ono se řekne, udělej si masku, ale já jsem si ji chtěl vyzkoušet a to lepidlo nebylo ještě suchý!“

-paf + Soňa-

After Midnight 2017/6

Dávám si jen malé cíalky (viz Plátek č. 2). Až k tomu, že si z každé knihy Václava Cílka pamatuji jednu, maximálně dvě věci, je to stejně, dnes pokračuju: Tak v knize „Krásá je rozmanitost plazů“ se na str. 122 píše: „Usínal jsem a snažil jsem se si zapamatovat jména více než 70 navažských klanů ... Lidé soli, Lidé jelena, Lidé červených domů, Lidé založených rukou, Lidé hladu, Lidé modrého ptáka, Lidé z údolí, Lidé luk, Lidé plodů manioku navlečených na niti, Lidé mnoha hoganů, Lidé můr, Lidé špičatých uší, Klan bláta, Klan jeskyně v horách, Lidé nevyšlapaných pěšin, Lidé z Coyote Springs, Nepřátel medvědů – klan Tevů, Klan Meskalerů, Lidé dýně, Lidé tykve, Lidé tabáku, Klan Jutů, Lidé z Badlans, Lidé Krocanů, Klan dva přišli k vodě, Lidé z Red Bottom, Lidé bydlící na útesu, Obří lidé, Lidé ze Sleep Rocku...“

To je Amerika!

Folkové prázdniny mají k Americe blízko, třeba prostřednictvím osoby US prezidenta, vždyť v počátcích to byl v podstatě Trumpský festival.

A tak se stalo, že ve středu došlo k americké invazi, která začala krátkou, ale Hlasitou dělostřeleckou přípravou (jednalo se o děla vodní, která, na rozdíl od blech psích, na člověka jdou). Po ní se na pódiu objevil potomek amerického válečníka, Vladimír američan (a to něco znamená!), který připravil půdu pro nefalšované americké Tanky (jaký je jejich aktuální Ranking se bohužel zjistit nepodařilo). Ty svými pásy srovnaly celý zámecký park, včetně přilehlých návštěvníků, se zemí. Atak to byl nekompromisní, uniknout se nepodařilo nikomu.

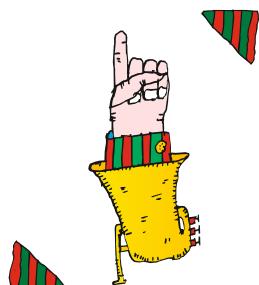
Na závěr přišel útok ze zálohy. Byl veden z mexického Tusconu a jeho aktéry byli američtí přeběhlíci, kteří se rozhodli, po vzoru Jericha, ničivou silou svých dechových nástrojů (a taky obávaných corasonů) rozbořit zed' na americko-mexických hranicích. Těžko říct, jak se na to dívají vyznavači Trumpingu, ale v očích publika FP se zjevně jednalo o zásah do černého.

Ani nevadilo, že vodní děla se na závěr svým návratem pokusila smazat všechny stopy prodělaných bojů. Byl to prostě takový normální den na (okluzní) frontě...

Carlos

Nechtěnou a netušenou facku autorům vaší nejoblíbenější rubriky uštědřila tato slečna. Použila k tomu plátěnou kabelku jednoduchého, ale oblíbeného střihu. Na tom by nebylo nic až tak převratného, kdyby na kabelce nebyl doslova punkový nápis „NA OUTFIT SERE PES“. S jinak milou slečnou jsme si nakonec pěkně popovídali a dozvěděli se, že kabelka pochází z oficiálního merchandisingu kapely Zrní, která už na pódiu Folkovek taky stála.

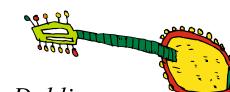
Na dnešní scéně...**Malina Brothers & Katka García**

Hoši z Pekelského údolí a sličná slečna z Dublalu

Malina Brothers nezní tak dobře jako Kluci z Náchoda, ale pokud vám je svět malý, Amerika vás rok co rok volá a natáčíce a koncertujete třeba se slavným Charlie McCoyem, kterého si dobře pamatuji z Folkovek, proč neznít světětěji. Nehledě na to, když kapelu tvoří skoro samí bratři.

K McCoyemu, držiteli mnoha cen Grammy a jednomu z nejvěhlasnejších amerických hráčů u foukací harmoniku, se váže zajímavost: podle svých slov nemá nejmenší tušení, na kolika deskách od roku 1961 hrál. A tu můžeme vztáhnout i na bratry banjistu Luboše, kytaristu Pavla a houslistu Pepu Malinovi a kontrabasistu Pavla Peroutku: o tom kolik bluegrassových, folkových a country skladeb odehráli ve skupinách Druhá tráva, Pavel Žalman Lohonka, Spirituál kvintet a Monogram asi dnes už také nespočítají. Natož těch z jamování v Pekelském údolí na břehu Metuje, nedaleko rodného Náchoda, z nichž vlastně vzešla idea Malina Brothers a dvě dosud natočená alba.

A nezapomeňme na zpěvačku Katku García, která se k Malina Brothers na koncertu připojí. Zakládala skupinu Dún an Doras, s Lubošem Malinou hraje irskou a ostrovní hudbu v projektu Garcia a se sestrou Barbarou se v Kon Sira věnují sefardské hudbě. Katka dlouhodobě žije a přednáší v Dublinu, příležitosti zapívat si s přáteli v Čechách ale nikdy neodolá.

Součástí koncertu bývají také muzikologické experimenty jako interaktivní sázková písň či vůbec nejkraťší písň světa. Huso o sobě prohlašuje, že hraje R'NB (Rychle'N'Brutálně), ve skutečnosti se však jedná o prostý umcaprc.

Na dnešní Oranžové scéně**Hudba hrou:**
Járádrytmus
Tyrádrytmus

Interaktivní představení v odlehčeném a vtipném duchu zavádí děti do světa hudby za doprovodu melodií a rytmů s použitím rozličných nástrojů.

Isara

Kapela se věnuje hudbě britských ostrovů – tedy Anglie, Skotska a Irska. V jejím repertoáru najdete převážně balady a vůbec „písň s příběhem“, ke kterým Isara přistupuje s úctou a respektem k původním textům a tradičním aranžím. Přesto by ji asi nikdo nezařadil ke kapelám tradičního rážení. Výsledný mix by se dal nejspíš pojmenovat celt-folk-rock. Rock zastupují bicí, baskytara a el. kytara, folk, potom akustické kytary a vícehlásé vokály a tradiční irské flétny a

Nordens Tone (Dánsko)

Tóny severu s fantastickou zpěvačkou Jullii Hjetland

Tradiční písni, žalmy a balady ze všech skandinávských koutů se daly všanc prvotídním jazzmanům a zpěvače velké ráže Jullii Hjetland. Ta si dokonce troufla zpívat je v původních jazyčích, protože jenom tak se prý Tónům severu (Nordens Tone) dostane možnosti rozzářit do všech jazzových a tradičních barev.

písťaly, akordeon nebo mandola. Výsledek, který neurazí příznivce žádného ze zmíněných žánrů. Díky tomu můžete Isaru potkat na celé řadě festivalů tradičních i folkových (např. Skotské hry, Prázdniny v Telči, Beltine, Lughnasad, Folkové prázdniny v Náměstí a další). Často také vystupuje na klubových scénách po celé republice.

Kristýna Weissová - zpěv
Filip Šelesberk - irské písťaly, irská flétna, kytara, zpěv
David „Selíz“ Šelesberk - kytara, mandola, zpěv
Filip Machač - el. kytara, mandola, zpěv
Marek Procházka - baskytara
Honza Pavláček - bicí

V informačním centru si můžete zakoupit **Katalog Folkových prázdnin**, který obsahuje veškeré festivalové dění. Letošní aktuální Katalog stojí 40 Kč, starší ročníky můžete pořídit za 20 Kč.

„I když tyto žánry znějí odlišně a v každé zemi jinak, stále mají cosi společného - severský zvuk,“ říká Jullie, po otci Norka a po matce Dánka, přijímající výzvu zpívat také v islandštině, grónštině a faerštině nebo samijsky jojkovat, tedy napodobovat zvuky přírody a zvířat.

Saxofonista Hans Mydtskov, klavírista Pojken Flensburg a kontrabasista Torben Bjørnskov za sebou mají studia na konzervatořích a jazz je jejich svět, nicméně po seznámení s Jullii, ho částečně opustili. Absolventka hned několika akademíí, držitelka dánské Grammy a neúnavná hudební hledačka, pohybující se na experimentální, elektronické, improvizacní i popové scéně, trojici kolegů přivedla k hudbě, ve které rozlišovat, kde začíná a končí jazz, pozbylo smyslu a společně pak na třech dosud vydaných albech našli svatyň grál naplněný Tóny severu. Melancholickými, melodicky intenzivními jak polární záře a impresionistickými, evokujícími filmové soundtracky k severským filmům.

Mateřstina: Jiří Slavík, Marian Friedl a Orchestr lidových nástrojů VUS Ondráš

Moravská lidová hudba naprosto originálně a skvěle Na samém začátku byla moravská lidová hudba, následovala klasika s jazzem, nakonec se ale vynikající kontrabasista a skladatel Jiří Slavík po dlouholetém pobytu v zahraničí k moravskému jádru vrátil. Po svém, což při vší skromnosti znamená naprosto originálně, a nejen na naše poměry. Na portálu Českého rozhlasu Jazz dokonce napsali, že zvuk alba Mateřstina vlastně představuje „soudobou cimbálovku“.

V pátek 28.7. dochází ke změně v taneční dílně. Od 13.30 do 15 hodin se nebude vyučovat milonga, nýbrž nepárový tanec Chacarera!

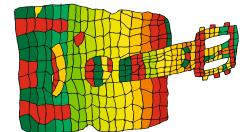
Chacarera je tradiční lidový tanec Argentiny, původem z provincie Santiago del Estero. Odtud se začal šířit po celé Argentině až do části jižní a východní Bolívie. Hudební doprovod tradičně tvoří kytara, basa a housle, často jez doprovází i zpěv.

Tradiční chacarera tančí páry, v některých provedeních se jednalo i o tanec namouvací. My v Tančírně nad Oslavou se naučíme základní provedení tohoto tance, při kterém není nutností mít s sebou partnera.

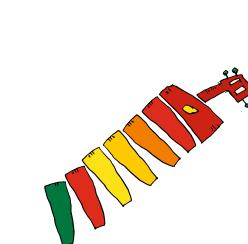
Na závěr životní moudro. Někdo si u okénka dával džus, a překvapeným pohledům vysvětloval, že to přepálil a teď už jede z kopce. Slávek Janoušek k tomu řekl, že kopečky, ta zvlněná krajina vysociny, je největší krása. Takže hory jen do vysociny, dál už jsou moc prudké svahy.

pepe

Mám naději

Pokaždé netrpělivě vyhlížím na pódiu interpreta, kterého ještě neznám. Mám totiž naději, že uslyším, co chci slyšet: „Jsme oškliví, ale máme hudbu.“ Pochopitelně raději řečeno jinými slovy a s jinou melodií, než je ta Cohenova (Leonard Cohen pro vás, kterí jste jej dosud pro sebe neobjevili). Naděje, že uslyším ryzi výpověď a nejenom to povrchní a už několikrát slyšené, je tady v Náměstí po čertech vysoká. Chci totiž poslouchat nové melodie, netušené barevné kombinace zvuků a pochvalovat si, spolu s texty, že svět je jedno mizerný místo k žití, které by se ani nedalo přestát, nemít hudbu, umění, přátelství, lásku, sex, alkohol, káfe... Libor

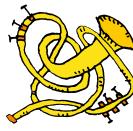
Festival uvnitř festivalu

Jakmile skončí koncert v zámeckém parku a noční koncert, tak někdy zhruba v té době začíná další festival s volným vstupem, bez uvádění a bez potlesku, protože u ohně se netleská. Včera byly hned tři stage - hlavní stage kolem ohně, stage pod stanem a čajovna. Na hlavní stage byl hlavní hvězdou Ivo Cincvárek. Začali klasikou, Plíhalem - Ráda se miluje a Padaly hvězdy, pak se přešlo na Muchu a její Chlapi sú kokotí. Tento hudební příspěvek byl hodnocen komentářem: Samé kvalitní a hodnotné písni. Dalším z vrcholů bylo Smells like teen spirit od Nirvany hráne na banjo. Banjista už chtěl dávno spát, ale zase to nějak nevyšlo. Není lehké absolvovat dva týdenní festivaly během jednoho týdne.

Mezi písni jsem, absolvoval i kurz rozeznávání kvality růžmu podle etikety. Klíč ke znalectví v tomto oboru zní: čím více plachet na plachetnici, tím lepší rum. Nevím, jak kvalitní tato technika určování kvality je, protože tuzemák v tomto testu dopadl dobře.

Hnízdo máz**Pátek 28.7.**

- 8:30 - 9:00 Ranní jóga - Pozdrav Slunci
- 9:00 Babiččina Raníčkova pohádka
- 9:30 - 12:00 Grafika - tisk z hloubky
- 9:30 - 13:30 Skleněné vitráže technikou Tiffany
- 9:30 - 14:00 Sen o Náměšti - Ateliér plenérové a figurální kresby a malby
- 10:00 - 16:00 Legálně do zákulisí... aneb o čem sní graffiti umělci
- 10:00 - 12:00 Irská tanecní dílna s Clan Hannigan**
- 10:00 - 12:00 Skleněné vinuté perly - šperkařská technika
- 10:00 - 12:00 Sponkovníček
- 10:00 - 12:30 Keramika - točení na kruhu a drátování
- 10:00 - 12:30 Věnečky a kytice z krepáku
- 10:00 - 13:00 Dětská dílna - zvírátko
- 10:00 - 13:00 Výroba pastýřských píšťal z černého bezu
- 10:00 - 13:00 Šperk šitý z korálků
- 10:00 - 14:00 Smalty na vařič
- 10:30 - 12:00 Strach z veřejného vystupování, co s ním...?
- 10:30 - 12:30 Náramky a přívěsky z paracordu
- 10:30 - 13:00 Kytičkování
- 12:30 - 15:30 Drátkování
- 11:30 - 13:00 Kalbelia - indický tanec
- 13:00 - 14:30 Hudební dílna s Miramundo
- 13:00 - 15:30 Plackování a píšťalka z bezu
- 13:00 - 16:00 Šité zvírátko
- 13:15 - 15:15 Záložka nejen do knížky
- 13:30 - 15:30 Keramika - točení na kruhu a drátování
- 13:30 - 15:30 Obrázky ze škrobového papíru
- 13:30 - 16:00 Savování na textil
- 13:30 - 16:00 Skleněné vinuté perly - šperkařská technika
- 13:30 - 16:00 Snílci fotí modře - fotografická dílna
- 13:30 - 16:00 Grafika - tisk z hloubky
- 13:30 - 15:00 Chackarera - nepárový tanec
- 14:00 - 16:00 Plenerová kresba v Náměstí
- 14:00 - 16:00 Žongléřská dílna
- 14:00 - 16:00 Houslový kurz s Fidlerkami Vivien a Ursulou
- 14:30 - 16:00 Snové krajiny, rostlinky i zmrzliny... dílna tvůrčího psaní

Ministerstvo
obrany
České republiky

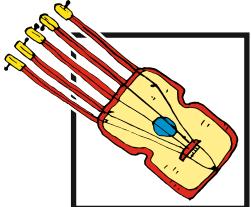
Poděkování za podporu patří Ministerstvu obrany ČR i VUS Ondráš.

Ondráš
VOJENSKÝ UMĚLECKÝ SOUBOR

*Rozpravy 2017:
O hudebních snech
Půlhodinka s hudebními
publicisty, odborníky a
nadšenci*

*Ve výstavní síni na Staré radnici (Masarykovo nám. 100) od pondělí 24. července do pátku 28. července vždy od 16:00 do 16:30 hodin.
Průvodce rozpravami bude hudební publicista Jiří Moravčík.*

*Pátek 28. 7.
Jaromír Kratochvíl:
Nečekaná setkání
Nečekaná setkání z archívů Jaromíra Kratochvíla.*

Materština představuje Jiřího v úloze zpěváka a multiinstrumentalisty pátrajícího po svých kulturních kořenech a využívajícího odkaz lidové hudby ve svých vlastních skladbách. Materština je ojedinělou syntézou srdce a rozumu. Nabízí pestrou paletu emocí, aranžérskou i kompoziční finesu, syrovost i dokonalou interpretaci. Jiří Slavík je vedle své interpretační geniality i opravdovým umělcem hledajícím pravdu v sobě i okolním světě. Stylové hranice Slavík nevnímá, nebo se jimi zjevně nenechává rozhodit.

Album Materština pro label Animal Music prakticky celé nahrál sám spolu se svým celoživotním kamarádem a fenomenálním muzikantem Marianem Friedlem, který vypomohl s píšťalami a svou hrou i zpěvem přidal ryzího ducha Beskyd. Pro živé provedení této desky na festivalu si tito dva pánoné přizvali ke spolupráci členy Orchestru lidových nástrojů Vojenského uměleckého souboru Ondráš pod vedením primáše Jaromíra Kučery.

Orchester lidových nástrojů VUS Ondráš

Jeho zřizovatelem je Ministerstvo obrany České republiky a je nedílnou součástí Vojenského uměleckého souboru Ondráš sídlícího v Brně. Soubor je tvořen mladými talentovanými umělci, ať již tanecníky, hudebníky či zpěváky a zabývá se zejména uměleckým zpracováním lidových tradic národnopisných oblastí České republiky, ale i některých dalších regionů, např. Slovenska, Maďarska, Rumunska apod. Tradice VUS Ondráš sahá až do roku 1954 a v současné době je jediným profesionálním tělesem svého druhu v České republice. Za dobu svého působení soubor vystoupil v mnoha zemích na třech kontinentech světa, např. v USA, Velké Británii, Francii, Španělsku, Rusku, Izraeli nebo Japonsku.

Ve svém repertoáru orchestr prolíná mnoho žánrů od folklóru přes etnické a jazzové vlivy až ke klasické hudbě a v současné době je jeho vedoucím a primášem Jaromír Kučera.

SKUPINA ČEZ
GENERÁLNÍ PARTNER

Včerejšího Oranžového výletu, který pro návštěvníky Folkovek uspořádala Skupina ČEZ, se zúčastnilo asi 30 osob, mezi nimi byli také klienti Domova bez zámku. Máme zprávu, že se výlet vydařil...

Proč právě hudba?

„Naše životy, stejně jako hudba, mají vzepětí, rytmus, tón, uvolnění, disonanci, harmonické sblížování, tak jak procházíme obdobími smutku, štěstí, naděje, hněvu a radosti. Stručně řečeno, svůj život stejně jako hudbu můžeme vnímat jako úseky, které si pamatujeme v čase. Proto je hudba pravděpodobně našim nejpřirozenějším prostředkem vypořádání se s časem a dává tak smysl naši pozemskosti.“

Don E. Saliers, teolog

Dnešní noční koncert

dvorek Galerie 12, cca 30 minut po skončení hlavního koncertu

Vilém Spilka Quartet: Podvod

Vítězové oblastního kola Porty, odkud postoupili do celostátního finále v Řevnicích, k čemuž gratulujeme, zvou k potlachu u ohně s písničkami Honzy Nedvěda. Potud všechno v pořádku: pokud by nešlo o jazzový kvartet, jeho album se nejmenovalo Podvod a v podtextu nemělo "cimrmanovský element", protože jak členové uvádějí, "každý nemusí vědět, jak přesně to myslíme". Návrat do dětství a ke šplhání po stromech u leckoho probíhá jinak, u kytaristy Viléma Spilkyně - ředitele mezinárodního festivalu JazzFest Brno a vedoucího katedry jazzové interpretace JAMU - se pral skaut s písničkou "Verdiho českého folku" v hlavě s jazzmanem, tedy někým, kdo do přírody zabloudí většinou náhodou. „Hudba Honzy Nedvěda a Brontosaurů byla součástí mého zálesáckého dětství. Když se oprostíte od místy kýčovitých a někdy poněkud naivních textů, zbyde melodie, a tu Honza Nedvěd prostě napsat umí. Základní sdělení Nedvědových skladbiček je navíc natolik silné, že si i o jazzové aranžmá řekly vlastně samy,“ vysvětlil Spilka podstatu velmi úspěšného, jazzmany nezatraceného instrumentálního alba. Pochopitelně, vše záleží

na pečlivé přípravě, vycházející u kvartetu z gruntu: na popud fotografa Romana France vyrazilo na čundr do trampskej osady Adler na řece Oslavce, do "úžasného údolí, kde jsou skály nad řekou, romantické meandry a zákoutí", kde tři dny spalo pod širákem a večer s kamarády táborových ohňů jamovalo. Fotografie dokládají, že si to Vilém, saxofonista Radek Zapadlo (na koncertě v Náměšti jej zastoupí Pavel Hrubý), bubeník Martin Kleibl a kontrabasista Vlastimil Trillo užívali; tedy soudě podle "trampskej" výrazů ve tváři a kapelníkova klobouku, sic bez liščího ohonu.

Ze včerejší dílny se Samem Lee...

